

af de Summer, vi her regne med, jo er en, som hverken Ministeren eller Udvalget kan have nogen Sikkerhed for er rigtig. Indtægten er jo helt igennem rent kalkuleret, og hvem kan vide, om Overslaget her vil slaa til eller ikke. Sæt nu, at Indtægten bliver mindre, end den er kalkuleret, det er jo ogsaa høndt, saa vil Ministerens Procent ikke vise sig rigtig, saa komme vi maaffe kun til Procenten for 1890—91.

Jeg vil ogsaa blot endnu en Gang gøre opmærksom paa — med Hensyn til den Klage, der føres over os, at vi ikke tage tilbørligt Hensyn til den forøgede Toggang — at vi dog have afviseret ved en Forøgelse af Udgiften med ca. 370,000 Kr., og det er netop det Tal, som paa det allernærmeste har været Gennemsnittet af Forøgelsen i de sidste Aar. Desuden vilde jeg over for den højtærede Minister gerne anføre et lille Citat af Ministeren selv fra Sørbanebudgettet paa Finanslovsforslaget 1892—93. Det var jo ikke noget fuldstændigt Budget, men det staar dog paa Finanslovsforslaget med Hovedsummerne. Der ansættes Udgiften til 13,140,000 Kr., hvilket var Gennemsnittet for de to sidste Regnskabsaar, og saa siges der i Anmærkningerne: „Udgiften i 1892—93 tør næppe ansættes til et lavere Beløb dels under Hensyn til Udgiften ved den udvidede Færgesforbindelse over Lillebælt og Etableringen af Færgesforbindelsen mellem Helsingør og Helsingborg, dels under Hensyn til, at Arbejdslønnen er forhøjet særlig ved Baneforvaltningerne.“ Altsaa, her konstateres der to Ting: Først en betydelig Udvidelse i Driften; det er jo ikke Smaating med den ny Færgesforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg, og den udvidede Færgesforbindelse over Lillebælt er ogsaa en ret betydelig Merudgift, men Konfussionen deraf er ikke, at man skal højere op med den samlede Udgift, men at man skal blive staaende og blot ikke gaa lavere ned end Gennemsnittet for de sidste to Aar. Det er altsaa her indrømmet fra Administrationsens Side, at selv en ret betydelig Udvidelse af Driften ikke behøver at involvere, at Udgifterne ogsaa forøges. Der er ogsaa noget, som hedder Besparelser, og naar vi nu over for denne — jeg indrømmer det — endnu betydeligere Udvidelse af Driften ere gaaede op til 370,000 Kr. Merudgift, tror jeg ikke,

man kan rette stærke Bebrejdelser mod os i den Anledning. Den højtærede Minister sagde, at der kom saa mange Andragender ind til ham, og at vi Rigsdagsmænd i det Forhold heller ikke vare saa aldeles bestedne, men at vi øvede Pres paa ham, dels som Privatmænd og dels som Rigsdagsmænd. (Indenrigsministeren: Halvdelen hver!) Ja, og paa Grund af denne anfibialeste Optræden fra vor Side havde Ministeren vanskeligt ved at modstaa. Vi have imidlertid i Finansudvalget dannet os et noget højere Begreb om den højtærede Ministers Modstandsevne; jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det, men det er i Spørgsmaalet om Tribilletterne. Der har den højtærede Minister været særlig staalsat over for os Rigsdagsmænd. Det er muligt — jeg indrømmer det — at Staalet ikke er saa hærdet paa andre Omraader, naar det er Begæringer fra Ikke-Rigsdagsmænd, det drejer sig om, men der vil jeg sige, at kunde vi bidrage ved den Maade, hvorpaa vi vedtage Budgettet, til at gøre den ærede Ministers Modstandskraft større lige over for de forskellige Begæringer, der indkomme fra Kreti og Pleti, og af hvilke mange ere begrundede i ensidige Hensyn, saa lykønsker jeg baade den ærede Minister og Tinget dertil. Jeg skal efter disse mere almindelige Bemærkninger gaa over til de Punkter, hvor den ærede Minister særlig imødegik mig. Med Hensyn til Udgifterne til Kul og Olie osv. til Lokomotivtjenesten mente Ministeren, at det var usforsvarligt at komme til en Redskættelse her, dels paa Grund af Postens kalkulatoriske Karakter, dels fordi det ligefrem vilde medføre Ulemper, om man vilde gaa for langt ned. Det er naturligvis et vanskeligt Omraade at bevæge sig paa; men det er ogsaa kun for den ene Post, Olie og andre Materialier til Lokomotivene, at jeg i Gaar paaviste, hvilken uhyre Forøgelse der er foreslaaet. Kulforbruget er forøget; men det have vi ladet staa, fordi det forekommer os at staa i Forhold til den anslaaede Forøgelse af tørte Toglokomotivmil. Den ærede Minister indrømmede, at der ikke blot kan være Tale om at knibe paa saadanne Ting, men ogsaa om at ødsle; thi det Præmiesystem, som der flere Steder er for Fyrbøderne for et sparsommeligt Forbrug af Brændselmateriale, vidner om, at man fra